

Денѣ злато нощѣ сръборо; дѣнѣ го заобикалятъ вси-
чки нощѣ го оставятъ самичко.

Двѣ котки и двѣ мишки, като настѣпишъ коткитѣ
мишкитѣ иецъртяватъ.

Два дерекия кѣща държатъ.

Дрипава циганка, да ѝ обърнешъ дришитѣ да ѝ иза-
дешъ сладкото.

Дълго съмъ вѣже не съмъ, зелено съмъ гушеръ не
съмъ, некте имамъ котка не съмъ.

130 Двѣ черни малачета едното се глади, другото се рунти.

Дордѣ ми сж малки дѣтцата, все си за тѣхъ купнѣжъ,
да не ги вода одави, или пакъ куршимъ одари,
или пакъ огънь опари. Накъ като умрѣтъ и за-
сиктъ, видѣ ме тогасъ ти мене, какъ ще се за-
радвамъ засмѣжъ.

Два брата два прѣста ги дѣлѣтъ, единъ за други
милѣжтъ; изедно лѣгатъ изъ едно ставатъ, и изъ
пжтя изъ едно върветъ. Ако ги имашъ блазѣ ти,
ако ги нѣмашъ тѣжко ти.

Двѣ желти котки сѣ кананови опашки.

Дългъгъ, дългъгъ, дългоранъ, призъ сръдата прико-
ванъ, да се издигне. Бога ще стигне.

Дългъгъ, биволъ сѣ осемъ крака.

Двама брата, едина се съблача, другия се облача.

Двама човѣци, едина умрѣлъ другия закланъ; умрѣ-
лия дума на заклания: дордѣ съмъ азъ живъ да
те не е грижа.

Дълга дърма сѣнка нѣма.

Дрѣнѣ драсни, коза врѣсни, самъ си Господъ конъ
препусихъ.

140 Двѣ циганки се биѣтъ сѣ четире кола.

Дългъгъ, тѣнѣкъ тудуранъ, прѣзъ сръдѣ тука тамъ
прикованъ, не е Тодуръ ни Драганъ, най е Петко
Калпунка. Отъ него свѣта пжшка. Азъ го казахъ
ти го чу, да те чуѣ рѣчи го.